

приказки. Тя хемъ разправяше, хемъ шиеше кожени дрешки за децата си съ една дебела игла отъ рибена костъ, вдѣнатъ съ тънки ремъчки. Нашъ Мешко слушаше такива хубави приказки, каквито никога не бѣше слушалъ до тогава. Въ тия приказки се разправяше за бѣлитѣ мечки, за севернитѣ вълци, за Дѣдо Мразъ, който живѣе на близката планина въ прозрачни ледни палати. Но най-много отъ всички приказки Мешко хареса приказката за бѣлия северенъ еленъ, който ималъ слънце около рогата си.

Нека сега оставимъ за малко нашия Мешко да слуша хубавитѣ приказки, а ние да видимъ какво стана съ тримата вѣрни хора на богатия търговецъ отъ Кайро, които тръгнаха съ аерполана подиръ Мешко. Както вече всѣки се сѣща, тѣ не можеха така лесно да стигнатъ Мешко, макаръ че имаха по-голѣмъ и по-силенъ аеропланъ, защото трѣбваше да се спиратъ почти въ всѣки градъ, за да питатъ дали не е минавалъ отъ тамъ Мешко и на кжде е отлетѣлъ. Така тѣ вървѣха, наистина, постоянно по Мешковитѣ следи, но ето че, тъкмо когато вече наближиха селото, кждето се бѣше спрѣлъ Мешко, настана дългата нощъ и тѣ бѣха принудени да се прибератъ въ едно съседно ескимоско село.

— Кжде ли зъзне сега Мешко въ тая тъмна нощъ! — тюхкаше се единъ отъ тѣхъ и очитѣ му се пълнѣха съ сълзи за храброто момче. — А може и да е заровенъ нѣкжде подъ снѣга.

— Кой, Мешко ли? Не го познавашъ ти него, — възразяваше другиятъ. — Не е той отъ тия, да се остави да го затрупа снѣга. . . Сигурно се е притаилъ каго насъ въ нѣкое ескимоско село. . . .

А третиятъ, най-вѣрниятъ човѣкъ на търговеца, който за Мешко бѣше готовъ и живота си да даде, добави решително:

— Ние трѣбва да намѣримъ Мешко, ако ще да измремъ въ тия снѣгове и ледове.

А нощта като че нѣмаше свършване. Най-после Мешко не можѣ да се сдържи, наметна мечешката си кожа и излѣзе изъ колибата, да се поразходи. Заедно съ него излѣзе и ескимосътъ.

Мешко остана смаянъ. Отъ единия до другия край на земята се издигаше въ черната нощъ една огнена джга, която пламтѣше и трепкаше въ хиляди и хиляди разноцвѣтни пламъци, сякашъ нейде далече горѣше земята.